

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă privind creșterea salariilor
medicilor din sistemul public din România**

Analizând propunerea legislativă privind creșterea salariilor
medicilor din sistemul public din România, transmisă de Secretarul
General al Senatului cu adresa nr.B158 din 7.04.2016,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3)
din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

**Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele
considerente :**

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare majorarea anuală cu 25%, începând cu data de 1 ianuarie 2017, a salariilor medicilor din sistemul public din România, timp de 4 ani, sumele necesare urmând a fi asigurate de la bugetul de stat.

Prin obiectul său de reglementare, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor ordinare, iar în aplicarea art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Întrucât propunerea legislativă are implicații asupra bugetului de stat, devin incidente dispozițiile art.111 alin.(1) teza a doua din Constituția României, republicată, potrivit căreia este obligatorie solicitarea unei informări din partea Guvernului.

3. Cu privire la soluția legislativă preconizată precizăm că potrivit art.6 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și

posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă.

De asemenea, soluțiile pe care le cuprinde noua reglementare trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne.

Or, prin normele propuse care prevăd doar majorarea cu 25% a salariilor medicilor din sistemul public timp de 4 ani, fără a se stabili cel puțin baza de referință avută în vedere, nu sunt respectate dispozițiile sus-menționate.

4. Pe de altă parte, precizăm că, potrivit art.13 din Legea nr.24/2000, republicată, actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației astfel încât să fie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel cu care se află în conexiune.

În acest sens, precizăm că salarizarea personalului bugetar se realizează în baza prevederilor Legii-cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și prin legile speciale anuale de aplicare.

Astfel, pentru anul 2016 salarizarea personalului plătit din fonduri publice a fost reglementată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2015.

Față de cele de mai sus, menționăm că mai indicată este o intervenție legislativă asupra Legii nr.284/2010 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.57/2015 decât elaborarea unui nou act normativ, ceea ce ar fi în concordanță și cu prevederile art.15 alin.(3) din Legea nr.24/2000 referitoare la reglementarea derogatorie în cazul în care soluțiile legislative cuprind norme diferite în raport cu reglementarea cadru.

În sprijinul acestei soluții, precizăm că, începând cu data de 1 octombrie 2015, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.35/2015 a fost majorat cuantumul brut al salariilor de bază de care beneficia personalul din sistemul public sanitar cu 25% față de nivelul acordat pentru luna septembrie 2015.

5. Analizând conținutul proiectului de act normativ, se constată că, pentru obiectul de reglementare ales, propunerea legislativă instituie norme insuficient conturate, fiind imposibil de aplicat.

Astfel, normele propuse nu stabilesc baza de referință la care urmează să fie aplicată majorarea de 25% avută în vedere și, pe de altă parte, nici posibilitatea majorării cuantumului sporurilor, indemnizațiilor compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut.

Totodată, menționăm că nu sunt avute în vedere nici categoriile de personal astfel cum sunt stabilite prin lege și nici unitățile în care își desfășoară activitatea.

De asemenea, deoarece dispozițiile legale în vigoare au în vedere personalul din sistemul public sanitar, norma care privește doar medicii din sistemul public ar putea fi considerată discriminatorie față de celelalte categorii de personal.

6. Față de cele de mai sus, soluția legislativă preconizată ar trebui reformulată și reconsiderată în totalitate, în vederea respectării dispozițiilor legale la care ne-am referit, deoarece în forma prezentată nu poate fi promovată.

PRESEDINTE
dr. Dragos TILIESCU
PRESEDINTE

București

Nr. 423 / 4.05.2016.